

COLOFON

Jaargang 11, nummer 2

Foto omslag

Start Hel van Brabant, v.l.n.r.: Folkwin, Emiel, Sjaak,
Arnold, Daniel, Chris en Geert

Redactieadres

buitenblad@domrenner.nl

Redactie Buitenblad:

Sjaak Veken
Kees Kramer
Wouter Caro
Joost van Helvert
Miguel Alvares
Joris van Berkel
Chris Ridderbos
Maarten Deenen

Kopij sturen naar:

buitenblad@domrenner.nl

Oplage

130 stuks

Kopijdatum volgende BuitenBlad

augustus

USWV de Domrenner wordt gesponsord door:

Dupree Cycles – Xtreme Bikes
Mertens Public Dialogue
Snel Tweewielers
Let me do it!
Co van Beek Tweewielers
Trias Sportfysiotherapie
Ortho Fysiotherapie

Het BuitenBlad is het officiële orgaan van de Utrechtse Studenten
Wielervereniging de Domrenner.

Club van Honderd

Loet Scholma

Redactioneel

Dit keer geen excuses omdat het Buitenblad voor de zoveelste keer te laat bij u in de brievenbus ligt. Nee, de redactie is er eindelijk achter waarom zij er ondanks talloze goedbedoelde pogingen niet in slaagt het u zo geliefde clubblaadje op tijd af te leveren. Het zou te makkelijk om te verwijzen naar de stapel Buitenbladen die redactielid Wouter Caro nog moet bezorgen. De oorzaak is veel complexer. Na een grondige analyse is de redactie tot de conclusie gekomen dat de crux hem in de aanlevering van de kopij zit. Het zou veel te makkelijk zijn om te verwijzen naar Maarten 'De Apotheker' Deenen die structureel zijn kopij te laat aanlevert. Nee, het probleem dat bent U. De uitzondering, die zijn stukje op tijd heeft ingeleverd, daargelaten, heeft de redactie herhaaldelijke pogingen moeten ondernemen om voldoende kopij in te zamelen. Probleemidentificatie is een eerste, probleemoplossing een tweede stap. Om een stipte bezorging van het Buitenblad te garanderen willen we U dan ook verzoeken om alle stukjes voor het Buitenblad op tijd naar het welbekende buitenblad@yahoo.com te mailen. Binnenkort zal de redactie U op de hoogte brengen van de eerstvolgende deadline. Na deze serieuze oproep een korte introductie in wat U in dit Buitenblad te wachten staat.

Jasper Vis en Jasper Hentzen beschrijven hun ervaringen tijdens het Sauerlandkamp. Jasper Vis heeft daarbij een aparte insteek gekozen, hij was namelijk helemaal niet mee op het Sauerlandkamp.

Maarten 'De Apotheker' Deenen blijkt een veelzijdige apotheker te zijn, naast pillendraaien organiseert hij met Kristian 'pas op, ik hou mijn benen stil' Lievense dit jaar de Domrenner tijdritcompetitie. Analytische blijkt hij terug op de eerste twee tijddritten.

Dit keer geen gedicht van Chris 'de Verschrikkelijke', maar een heus koersverslag. U hoort het goed, Chris is uit zijn winterslaap ontwaakt en weer aan het koersen geslagen. Niet onverdienstelijk reed hij naar de 40^e plaats in de Ronde van Brabant. De laatste geruchten zijn echter dat Chris

inmiddels aan zijn zomerslaap, of was het schoonheidslaapje is begonnen en het koersen weer even voor gezien houdt.

En over slapen gesproken, bij de combinatie van slapen, park, bier en Joost heb je al gauw een bepaald beeld voor ogen. Beeldvorming kan soms zo misleidend zijn. Zo ook dromen. Joost droomt ook en verwerkt het op een meeslepende wijze in zijn column.

Joris had natuurlijk hele interessante verhalen kunnen vertellen over zijn 'afstudeeronderzoek' in Hong Kong, maar heeft ervoor gekozen U deze te besparen. In plaats daarvan blikt hij terug op de eerste seizoenshelft van het DDS.

Amazone Kim Pfeifer doet een boekje open over het damespeloton binnen de Domrenner. Als oude rot vertelt zij hoe het dameswielrennen de laatste jaren binnen de Domrenner steeds meer vormen begint te krijgen. Maar zoals Kim poëtisch weet te brengen heeft wielrennen voor haar ook nog een andere dimensie.

Matthijs Kuipers brengt U weer helemaal op de hoogte met de laatste ontwikkelingen rond de organisatie van het NSK 2007. Het heugelijke nieuws is dat de NSK commissie een geweldig parcours heeft kunnen regelen.

En nog veel meer lekkers, eet smakelijk!!

Uw redactie,

P.S.

Gele overschoenen, hoe verzin je het!!!

Beste Domrenners,

10 Jaar bestaat de Domrenner en dat hebben we afgelopen 21 mei gevierd met een wel heel bijzondere 'training'. Op de stadsfiets maar wel in Domrenner-shirt zijn we door het centrum van Utrecht gefietst om na een gevarieerd programma van activiteiten uiteindelijk te eindigen in het Ledig Erf. Aan het begin van dit jaar waren maar weinig leden op de hoogte van het feit dat we een lustrum vieren, inmiddels zijn de meesten zich er wel van bewust. De evenementencommissie heeft twee maal een leuke activiteit voor het lustrum weten te organiseren ten behoeve van ons tienjarig bestaan. Hulde!

Nu we midden in het fietsseizoen wordt er uiteraard veel getraind, en dat werpt zijn vruchten af. De laatste tijd wordt er door verschillende Domrenners een goede

klassering gereden. Op het Districtskampioenschap eindigen we steeds meer in de voorhoede van het peloton en op het GNSK werd de herenploeg 1^e en deden de dames het ook goed. Een leuke ontwikkeling is dat er geregeld Domrenners die zelf niet hoeven te rijden bij de wedstrijden komen supporteren. Naast de morele steun voor de renners blijkt dat het ook nog eens erg gezellig kan zijn langs de kant! Bij het GNSK was ik zelf aanwezig om de ploeg in te schrijven en toe te schreeuwen, en ik kon duidelijk merken dat dit gewaardeerd werd!

In september zal het NSK worden verreden en zoals iedereen inmiddels wel weet is het parcours nu bekend. Na veel werk te hebben verricht is het de NSK commissie uiteindelijk gelukt om de vergunningen voor een parcours waarin de Ruitenberg en Hoogstraat zijn opgenomen te verkrijgen. De website die de commissie in de lucht heeft gebracht ziet er professioneel uit en er wordt druk verder gewerkt aan de organisatie om het NSK heen. Nogmaals wil ik iedereen vragen om in september de helpende hand toe te steken om van dit evenement een succes te maken.

Wat staat ons nog te wachten de komende tijd? Naast de standaard trainingen is de tijddritcompetitie in volle gang. De opkomst hierbij is groot en dat laat zien dat deze competitie duidelijk leeft onder de Domrenners.

Ook op de speciale maandagtrainingen wordt positief gereageerd. Er zullen nog enkele van deze trainingen volgen dus mocht je hieraan nog niet deel hebben genomen, fiets mee want het is een absolute aanrader!

Naast de fietsactiviteiten is er nog steeds de maandelijkse borrel in het Ledig Erf. Ook zullen er nog andere activiteiten worden georganiseerd maar daarover later meer...

Zoo... dit was Jeroens' Punt voor deze keer, veel plezier met het lezen van de rest van het Buitenblad!

Jeroen

Van de voorzitter: Jeroens' Punt

Via andere media zal het nieuws (hopelijk) iedereen wel bereikt hebben: het NSK heeft een parcours! Zoals jullie weten mag de Domrenner dit jaar het NSK organiseren, de NSK-commissie is dan ook al een tijdje bezig met de organisatie. Onze prioriteit lag uiteraard bij het vinden van een parcours, dit is immers het meest essentiële onderdeel van een wielervedstrijd. Ten tijde van de HALV waren we nog niet zo ver, en moesten door ons kritische vragen beantwoord worden. Intussen zijn er veel dingen zeker geworden, tijd dus om iedereen even bij te praten.

Het parcours is dus binnen. Dan is de vraag natuurlijk welk parcours, we hadden er immers meerdere op het oog. We gingen er van uit dat we op het voormalig DK-rondje in Wijk bij Duurstede de meeste kans maakten, en hielden intussen de Nedereindse Berg als alternatief achter de hand. We waren dan ook zeer verrast dat ons 'zijspoor' plotseling succes opleverde, en we een omloop op de Utrechtse Heuvelrug binnenhaalde! Een omloop die voert over de Ruitenberg en de Hoogstraat, en daarmee dus twee van de bekendste hellingen op de Heuvelrug aandoet. Als uitwijk mogelijkheid hebben we nu toch de Nedereindse Berg vast kunnen leggen, mocht er een calamiteit ontstaan (gaslek, rioolverstopping of dijkdoorbraak), dan kunnen we daar terecht. Dit parcours heeft afgelopen maandag bewezen voldoende kwaliteit te hebben, de beste renners kwamen bovendien.

Nu het parcours binnen is, is het tijd om op andere zaken te focussen. Zo is er de website, de zoektocht naar sponsors, de programmering voor de dag zelf, etc. Die website is er inmiddels al, surf

hiervoor naar <http://www.nsk2007.nl>. Er is onder meer een indruk te krijgen van het parcours, Geert en Petra hebben hiervoor beeldmateriaal aangeleverd. Heel erg bedankt hiervoor!

Ook zijn inmiddels enkele sponsors gevonden. Waarschijnlijk de Universiteit en de Hogeschool, SNEL, Iksi, Renes Doorn en de Natuurvoedingwinkel uit Doorn. We zijn hier heel erg blij mee, maar meer sponsors zijn zeer welkom. Hiervoor kijken we ook iedereen in de vereniging aan: denk jij een potentiële sponsor te kennen, aarzel niet en deel dit met ons!

Dan het invullen van de dag (29 september!) zelf. Er moet van alles geregeld worden, zoals een permanence, kleedruimte, dranghekken, afzetting, verkeersregelaars, volgwagens, en ga zo maar door. Ook hier moet weer een beroep gedaan worden op de vereniging. Er zijn voor deze omloop voortdurend ongeveer 15-20 verkeersregelaars nodig, gedurende dag wordt er een standje met catering bemand, er zijn mensen nodig in de permanence. Hier hebben we jullie al eerder mee lastig gevallen, maar hierbij nogmaals het verzoek als het even kan zaterdag 29 september vrij te houden in de agenda. Het is hierbij onze intentie iedereen in staat te stellen gewoon deel te nemen aan de wedstrijd, de Domrenner moet immers ook kunnen strijden om de prijzen!

Matthijs Kuipers

Advertentie:

Wil jij Utrecht beter leren kennen?

Meld je aan als bezorger en ontdek zo de mooiste plekjes van de Domstad!

De redactie is op zoek naar enthousiaste fietsers (m/v) die tegen een kleine vergoeding het Buitenblad willen rondbrengen.

Mail naar buitenblad@domrenner.nl

JmhD

Een warme zondagmiddag in april. Ik lig lekker in het gras in het Wilhelminapark in Utrecht. Naast mij liggen twee lege flessen Hertog Jan Grand Prestige en een verfrommeld briepapier en nog wat toastjes. Ik sluit mijn ogen en hoor het geluid van spelende kinderen en probeer de talen te tellen die ik hoor. Langzaam val ik in slaap en beland ik midden in een koers waar ik samen met Sjaak, Maarten en Wouter in een kopgroep zit. Er zit ook nog vreemde bij die wij alle drie niet kennen. Hij loopt constant tegen ons te vloeken in een niet te omschrijven taal. Ik rijd constant op kop. Achter mij hoor ik Wouter tegen Maarten zeggen: "Moet je die reet van Joost zien". Maarten zegt, beseffende dat hij familie van mij is: "Vroeger was hij dikker." Met dit compliment in mijn zak sleur ik de kopgroep door het Limburgse land. Het gaat hard en steeds harder en we rijden de vreemdeling eraf. Langzaam horen we zijn gescheld in de verte verdwijnen. Sjaak neemt ondertussen de kop over van mij en ik laat me rustig afzakken naar de staart. Zo kom ik achter Wouter te zitten. "Vroeger had ik ook zo'n dikke reet" roep ik naar Wouter. Maarten lacht en laat een onbeduidend windje.

De kilometers razen aan ons voorbij en de finish komt in zicht. "Nieuwstadt nog vijf kilomter", roept Sjaak Hij kan zijn vermoeidheid bijna niet meer verbergen en smeekt Maarten de koppositie weer over te nemen. Maarten doet dit maar al te graag omdat hij nog goede benen heeft aangezien hij nog geen kilometer op kop heeft gereden vandaag. Het tempo zakt een beetje in en we kunnen rustig de benen een beetje losschudden. Bij Chinees Restaurant "Tjo Ris" moeten we een scherpe bocht naar links maken om de laatste drie kilometer recht uit te fietsen richting finish.

Er is nu lang genoeg gekeuveld en de knickers gaan verdeeld worden. Het gezicht van Wouter wordt scherper en hij danst met zijn fiets alsof hij in de duftige

Derrick staat. De krullen van Sjaak komen fladderend onder zijn helm uit en wapperen bij Maarten in het gezicht. Maarten kan dit niet waarderen en werpt Sjaak een vernietigende sneer toe die ik gelukkig niet kan verstaan. Wouter gefocused op zijn fiets, Maarten en Sjaak in gevecht. Ik denk erover na om een splijtende demarrage in te zetten en als eerste in mijn geboortedorp over de finish te komen. Wat zouden mijn ouders trots zijn. . . .

Nog één kilometer. Langzaam hoor ik het oriëntaalse gescheld weer dichterbij komen. Voor ons viertallen een reden om allemaal een tandje erbij te doen. "Harder, harder!", roep ik en nog eens "...harder!". Ondanks de versnelling sluit onze vriend weer aan. Waarschijnlijk wil hij erop en erover. En zo geschiedde het....ik voel de hete adem in mijn nek komen. Steeds heter en heter. Met mijn laatste adem roep ik nog één keer: "Harderrrrr!", maar ik zie hoe de onbekende man als eerste over de finish rijdt. "KKKUUUUTTT!!!" roep ik hard. Op dat moment voel ik een harde klap tegen mijn hoofd. Mijn ogen schieten open en ik kijk tegen de felle zon in. Een jongentje van een jaar of 12 vraagt mij netjes of ik ergens anders wil gaan liggen omdat ik blijkbaar midden in hun voetbalspeelveld lig. Zijn moeder kijkt me een beetje raar aan. Verderop loopt een jongen te vloeken in een taal die ik niet kan thuisbrengen, zo te zien heeft hij pijn aan zijn voeten. In mijn ooghoek zie ik dat één van de flesjes Hertog Jan kapot is. . .

Langzaam dringt de geur van de Chinees, die aan het park ligt, mijn neus binnen. Dat herinnert mij eraan dat ik honger heb. Ik sta op, loop voorzichtig om het gebroken glas heen en keer huiswaarts. Eenmaal thuis, werp ik een trotse blik op mijn glimmende fiets. "Had ik ze toch mooi eruit gefietst", denk ik. "Dat nemen ze me niet meer af. . . ."

(Dit verhaal is op waarheid gebaseerd. De gebruikte namen zijn fictief. Enige overeenkomst berust op puur toeval.)

Joost mag het dromen

Als Domrenner kan je geheel gratis en vrijblijvend
een offerte voor een fiets laten maken bij

Cycles Dupree

Al jarenlang de grootste sponsor en trouwste supporter

Jean Paul Dupree

Croeselaan 98

Utrecht

030 2932592

(van tevoren afspraak maken)

Note van onze liefvallige secretaris Judith:

Dit voorjaar hebben we de volgende nieuwe aanwinsten bij de vereniging mogen verwelkomen: Angelique Wammes, Chris Donswijk, Corelien Kloek, Jeroen van der Stap, Marko Marskamp, Rosanna van Diepen en Peter Douwstra.

Ben Gorissen is helaas lid-af geworden.

Wij feliciteren:

Juni

- 06 Harbert Heins (1981)
- 18 Justin van Tuil (1986)
- 26 Arthur van den Doelen (1981)
- 27 Peter Douwstra (1985)

Juli

- 01 Hendrik Mertens (1981)
- 05 Miguel Alvares (1982)
- 06 Myrte Pfeifer (1984)
- 08 Timothy Budd (1984)
- 09 Maike Ouwerkerk (1982)
- 10 Mark van der Meijde (1973) (oudste Domrenner)
- 10 Ralph Meijer (1974)
- 10 Jan Willem Leeuwis (1979)
- 10 Jop van Rooij (1983)
- 13 Sjon van der Valk (1986)
- 18 Olga Boute (1983)
- 19 Diederick Duijvesz (1984)
- 20 Marion Smans (1982)
- 22 Martin Diaz (1975)
- 24 Steyn de Haas (1987)
- 26 Wiebren Santema (1982)
- 29 Stefan Blom (1982)

Augustus

- 02 Jeroen Nefkens (1979)
- 03 Robin van der Kloor (1980)
- 05 Sander Jonkers (1980)
- 06 Anna Weller (1980)
- 06 Geert Scholma (1981)
- 20 Kees Kramer (1979)
- 24 Mary Rose Postma (1984)
- 25 Arnold Jansen (1983)
- 26 Irene van den Broek (1980)
- 28 Kim Pfeifer (1982)

Van de secretaris...

Ronde van Brabant: Domrennergeel vooral langs de kant

In het leven vinden soms gebeurtenissen plaats die een onvergetelijk indruk op je achterlaten. Gebeurtenissen die jou mede hebben gevormd en gemaakt tot wat jij nu bent. Je kan denken aan de geboorte van een kind, het overlijden van een dierbaar persoon, een eerste leuke band. De dag waarop de Ronde van Brabant werd verreden was zo'n dag waarop allerlei bijzondere gebeurtenissen plaatsvonden die voor sommige van de betrokken Domrenners voor soortgelijke, onvergetelijke momenten hebben gezorgd. Momenten die een goede indicatie geven van hoe onze wedstrijdrenners op dit moment in het leven staan. Doe je mee om de prijzen of ben je slechts vulling van het peloton? Waarbij het een niet minder is dan het ander. Een kopman kan immers geen koersen winnen als hij geen water krijgt van zijn knecht. De Ronde van Brabant is als het leven zelf.

Om 10:15 uur stonden maar liefst elf zenuwachtige wedstrijdrenners, waarbij de één er beter uitgeslagen uit zag dan de ander, klaar om vanaf het IBB richting Brabant te vertrekken. U wilt namen? Arnold Pokerface Jansen, Chris de Verschrikkelijke, Mark di Grande, Geert, Jasper, Kristian, Matthijs Kuipers, Matthijs Raaben, Nivard, Sjaak Afhaak en Vlugge Folkwin. Hierbij werden we vergezeld door de enthousiaste ouders van Jasper die deze dag de met stickers volgeplakte volgauto zouden navigeren. De oplettende lezer valt meteen op dat in de vorm van de Knuffel van Tuindorp (Wouter Caro) sprake was van een opvallende afwezige. Na wat heen en weer gebeld met De Knuffel ontstonden al snel een aantal spraakmakende geruchten over zijn afwezigheid. Het meest hardnekkige gerucht was dat bij Wouter Caro de drang naar drank, sigaretten maar vooral vrouwelijk schoon, het weer eens van de koersdrang had gewonnen. Zijn bijnaam Knuffel van Tuindorp is natuurlijk niet zomaar uit de lucht komen vallen. Dit

Olympische sporters helpen wij op weg!

Waarom zou *U* met minder genoegen nemen?

TRIAS

Fysiotherapie & Sportrevalidatie

Erkend faciliteit **Utrecht Topsport** en
Olympisch Steunpunt Midden-Nederland

Kapelweg 10 3566 MK Utrecht

Afspraak sportfysiotherapeutisch consult? Tel: 030-2717508

trias.fysiotherapie@12move.nl

kon die ochtend bevestigd worden door een dolgelukkig schatje die nog breed glimlachend tussen de warme lakens lag.

Vier auto's waren nodig om het zootje ongeregeld richting het Brabantse land te verplaatsen. Tijdens de reis probeerde Kristian Lievense, bij Matthijs Raaben in de auto, nog wat mentale onrust te stoken. Gelukkig wist Sjaak met zijn kennis van de positiviteitsdriehoek de gemoederen te bedaren. Di Grande leek die dag zijn toeter voor het eerst te hebben gevonden, waarbij hij van blijdschap alles wat hij tegenkwam luid toeterend wist te begroeten. Dit resulteerde erin dat hij uiteindelijk bijna uit zijn auto werd getrokken door een slecht gehumeurde Turkse familie.

Eenmaal veilig aangekomen in Brabant leken we alle tijd te hebben om ons in onze gele pakken te hijsen. Echter, doordat er op het laatst moment nog banden moesten worden geplakt, spelden worden gescoord en benen moesten worden geschoren, werd het uiteindelijk toch nog een race tegen de klok om een beetje bijtijds aan de start te verschijnen. Toen bleek dat onze kopman Geert Scholma zijn koersbroek was vergeten, was de hectiek compleet. Uiterekend Geert - die ons weken van te voren al had bestookt met mailtjes over paklijsten, vervoer, voorbereidingen en tactiek, waardoor ik in gedachten al drie keer de Ronde van Brabant had gereden - was zijn broek vergeten. Later bleek dat dit kwam doordat Petra die ochtend niet even de moeite had genomen om de tas van Geert te controleren. Dat is natuurlijk vragen om problemen.

Uiteindelijk bleef er betrekkelijk weinig tijd over voor een voorbespreking onder leiding van Geert. Waarbij helder werd uitgelegd op welke manier wij het beste een bijdrage konden leveren aan de eerste overwinning van onze kopman dit jaar! Vol goede moet vertrokken we vervolgens richting het vertrek.

Doordat ik voor de start nog even voor een tiende keer een voortuin moest vervuilen, stond er al een pak renners aan het vertrek toen ik me daar kwam melden. Vanaf mijn startplek had ik wel mooi uitzicht op de rest van de Domrenners die voor mij uit de startblokken zouden schieten. Eenmaal onderweg was er vanaf de neutralisatie al sprake van een zeer nerveuze koers. Renners schoten aan alle

kanten voorbij. Niet gewoon over de weg maar vooral over de stoep en door enkele voor- en achtertuinen. Na de neutralisatie werd voorin directe volle bak gereden, waardoor het peloton aan de achterkant meteen op een lint kwam te zitten.

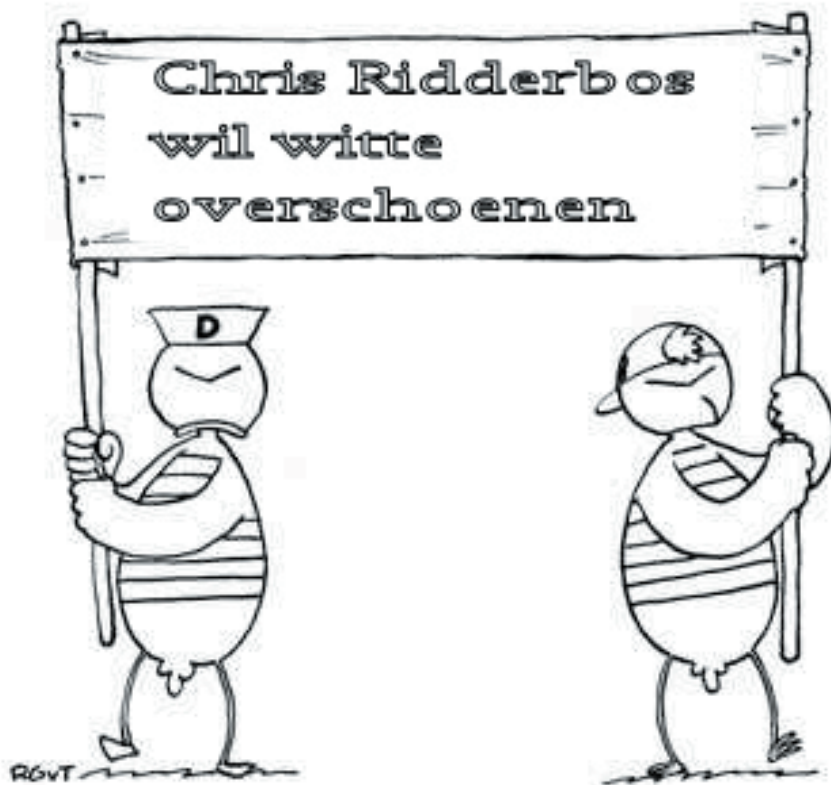
Al snel kreeg ik de indrukwekkende dijen van Kristian Lievense in het versier. Tijdens de neutralisatie had onze levensgenieter reeds een serieus jasje uitgedaan. Dit kwam goed uit want achterin het peloton reed een Amerikaan op een schitterende fiets. Hier moest Kristian het fijne van weten! Hij kon zich best even laten afzakken om de arme jongen met wat lastige vragen te bestoken. Deze overigens zeer sympathieke Amerikaan, rijdend voor WV Eemland, had zijn reserve koersbroek afgestaan aan Geert. Vooral oud gediende Danny, inmiddels actief bij WV Eemland, was er erg over te spreken dat onze kopman in een WV Eemland-broek reed!

Na een half uur koers zat ik inmiddels redelijk voor in het peloton. Tevreden nam ik waar dat de meeste van mijn ploegmaats hier ook nog goed vertegenwoordigd waren. Maar doordat er soms een straffe zijwind stond, was het geregeld een hele opgave om je voor in het peloton te handhaven. Toen ik weer eens wat posities prijs had moeten geven, kwam ik erachter dat zelfs grote kleppers als Geert Scholma en Vlugge Folkwin soms wat naar achter werden gedwongen.

Het nerveuze rijden van sommige renners resulteerde erin dat ik diverse malen werd geconfronteerd met het nare geluid van over de grond schuivend aluminium. Dit werd nog eens verergerd doordat de echte fanatiekelingen tegenwoordig vaker 'pakhaas' dan 'paaltje' naar elkaar roepen. Hierdoor moesten renners soms de gekste kapriolen uithalen om terug te kunnen geraken in het peloton. Het Domrennergeel om me heen werd dan ook steeds schaarser. Overigens viel het mij op dat onze nieuwe aanwinst Nivard zich ogenschijnlijk makkelijk voorin het peloton wist te handhaven.

Na een zoveelste valpartij, wat mij tot een kort bezoek aan berm en fietspad dwong, brak het peloton in stukken uiteen. Net toen ik er in slaagde terug aan te sluiten werd het tempo voorin dusdanig hoog opgetrokken dat het peloton van achter op een zeer kwetsbaar lint kwam

te zitten. Toen ik op een gegeven moment het lint in diverse stukken zag breken en het peloton langzaam steeds iets verder weg zag rijden, werd ik overwelmd door een gevoel van eenzaamheid. Alsof al mijn domrenner-ploegmaats unaniem de voorkeur aan gele overschoenen geven, terwijl mijn voorkeur duidelijk uitgaat naar het dragen van maagdelijk wit.

Gelukkig wist ik dit gevoel van onrecht om te zetten in een paar kilometer gasgeven, waardoor ik met een groepje hardrijders terug bij het peloton aan kon komen sluiten. Inmiddels was Geert erin geslaagd zich wederom in de kopgroep te nestelen! Ook zag ik dat Nivard nog erg actief was in de voorste gelederen van het peloton.

Nivard, die bij mij altijd bekend stond om zijn Brabantse gemoedelijkheid, keek woest om zich heen toen hij mij voorbij zag komen zetten. Meteen schoot hij weer tien plaatsen naar voren. Van de andere gestartte Domrenners ontbrak inmiddels elk spoor. Zij hadden te veel last ondervonden van de diverse valpartijen in het peloton, wat resulteerde in een mooie Domrenner-trein achter de hekken bij start/finish. Samen met de aanmoedigen van Kim, Myrte en Petra zorgde zij nog voor het nodige vertier. Met het stoom uit neus en oren wist Nivard uiteindelijk in de pelotonsprint (34^e) voor mij (40^e) te eindigen. Geert Scholma was wederom beste Domrenner met een 12e plaats. Een knappe prestatie! De avond werd traditiegetrouw afgesloten met een tafel vol Chinese, culinaire hoogstandjes.

En Wouter Caro, die sliep het weekend daarop gewoon weer bij zijn schatje in Leiderdorp.

Chris Ridderbos

De Domrenner sokkensoap - Hoe alles is begonnen, zich heeft ontwikkeld en is afgelopen

Door de gezusters Pfeifer

In de Domrenner oudheid ontstond het briljante idee om Domrenner sokken toe te gaan voegen aan het Domrenner tenue. Want al die witte sokken tot knie hoogte kunnen echt niet meer tegenwoordig onder een fietsbroek. In het bestuursjaar 2005- 2006 waarin Chris de Verschrikkelijke, de Berk, de Deenman, Maike en Kim het bestuur vormden, werd een start gemaakt met de vormgeving en uitvoering van dit project. Want een project bleek het uiteindelijk wel te zijn, in plaats van een eenvoudige bestelling.

Het begon allemaal met een telefoontje van Kim naar Vermarc met de vraag of het überhaupt mogelijk was sokken te laten ontwerpen. Dat was mogelijk, maar dan moesten er wel minimaal 100 paar per maat worden afgenomen. Het bestuur leek dit geen probleem, dus Vermarc werd geïnstrueerd over de wijze waarop een echte Domrenner sok er uit behoort te zien. Na enige tijd kwam er een ontwerp binnen van Vermarc. Op enkele kleine wijzigingen na (waaronder de kleur) was het de perfecte Domrenner sok. Na nog een x een ontwerp te hebben ontvangen, gaf het bestuur goedkeuring aan het ontwerp. Samen met de kledingbestelling ging er een bestelling voor sokken de deur uit.

Toen een paar maanden later de kleding kwam, bleken daar tot onze verbazing geen sokken bij te zitten. Kim belde weer met Vermarc en kreeg te horen dat het zo snel mogelijk in orde zou worden gemaakt. Maar de sokken waren er nog steeds niet tegen de tijd dat de nabestelling van de kleding de deur uit zou gaan. Opnieuw was er contact met Vermarc en deze keer werd ons zelfs gevraagd opnieuw goedkeuring te geven aan het ontwerp. Helaas kwam er met de nabestelling van de kleding geen enkele sok binnen.

Het werd oktober en een bestuurswissel vond plaats....

Myrte kreeg de taak de domrenner sokken affaire op zich te nemen en dit verder tot een goed eind te brengen. Maar wat een klus zeg!; Bellen, mailen, bellen, mailen, mailen, mailen, bellen. En zo waar op een dag in

februari kwam Vermarc in eigen persoon de sokken bij Myrte thuis afleveren. Maar nog geen minuut nadat hij was weggereden, zag Myrte tot haar schrik dat de sokken niet de juist kleur geel hadden. Myrte bracht de rest van het bestuur op de hoogte; Het bestuur was van mening dat dit niet was waar we om hadden gevraagd en de factuur dan ook niet betaald zou worden voordat hier een oplossing voor was gevonden. De hele bel- en mailuitwisseling met Vermarc kon weer beginnen...

Na veel correspondentie met Vermarc te hebben gehad, deed Vermarc telefonisch de mondelinge toezegging dat De Domrenner 50% korting kreeg op de sokken. Om er voor te zorgen dat we niet achteraf teleurgesteld zouden worden, was aan Vermarc het verzoek gedaan deze toezegging schriftelijk te bevestigen, wat nagenoeg binnen 1 dag gebeurde.

Anderhalf jaar nadat het Domrenner sokkenproject ingang was gezet, konden de leden op 24 april 2007 tijdens de HALV tegen een gereduceerde prijs de sokken eindelijk in hun bezit krijgen. Nu is de tijd aangebroken waarbij alle Domrenners in de door hun zo gewilde Domrenner sokken kunnen rondfietsen en bij andere wielrenners er de loef mee kunnen afsteken.

Eindelijk!!!

Ietwat schijnheilig

"Vandaag een saaie dag op bekentenissengebied: geen (oud-)wielrenner heeft vandaag bekend dat hij doping heeft gebruikt. Alle andere dagen deze week was er wel een bekentenis, maar vandaag niet." Zo opende het Sportjournaal pas. Het lijkt wel een hype!

Het lijkt een soort hype om aan heel de wereld je hebben en houwen te vertellen ten einde met jezelf in het reine te komen. Op zo'n moment vertelt iemand iets, dat voor hemzelf niet nieuw is. Toch voelt hij de drang om dat te vertellen en zijn kijk op de wereld om hem heen verandert volkomen. Niet omdat hij iets nieuws aan zichzelf vertelt heeft, maar omdat hij iets wat hij allang wist, nu ook bij de mensen om hem heen bekend is. Dus hij weet nu dat anderen weten dat hij doping heeft gebruikt. Dat is een bekentenis en daarom vinden bepaalde wielrenners het belangrijk om te doen.

Toegegeven: het vergt moed om je diepste zielenleed uit te kramen. Niet iedereen doet dat even gemakkelijk. En wat je dan zegt wekt weerzin. Toch blijf ik cynisch over de Dietzen, Aldagen, Riisen en Zabels van de afgelopen weken. Het is niet meer dan een uiting van zeer gewenst gedrag, waarschijnlijk omdat wat ze gezegd hebben toch wel aan het licht zou gaan komen. In een sport zo vol van prestige, maar ook sponsorgeld en goede reputatie is elk mediaoptreden streng geregisseerd en alles goed doordacht. Een bekentenis van Zabel is dus ook eerder ter verdediging van zijn goede naam dan ter steun aan het goede doel: de zuivere sport.

In mijn wereldbeeld is doping een stof die je in je lichaam brengt en die daar jouw lichaam stimuleert op zijn specifieke wijze. Elke stof is anders dan de andere en dus uniek. In het lichaam wordt een stof meestal ook omgezet en dit levert bepaalde, vaak herkenbare, afvalstoffen op die te zijner plaatse worden geloosd. Een controleur hoeft slechts het bloed en de urine te controleren op sporen van

de verboden stof en van de afvalstof en de wielrenner kan worden aangeduid als schoon of als zondaar.

Wat ik dus niets snap is dat de dopingzondaars per se met een publiekelijke bekentenis moeten komen. 7 van de 9 Telekommers van 1996 hebben gebruikt. Alle 7 hadden ze dus sporen van een verboden stof in bloed of urine. Geen van hen is destijds betrapt geweest! Zitten de controleurs van UCI te slapen? Of loopt het onderzoek naar verboden middelen zo ver achter op de ontwikkeling ervan? Dat zou een hele spijtige zaak zijn. De zondaars van Fuentes worden nu gelicht vanwege gerechtelijke onderzoeken in Fuentes' papierwerk, niet vanwege aangetroffen verboden stoffen in hun plas of bloed.

In de tussentijd lukt het de wielrenners op briljant doortrapte wijze hun goede naam en die van hun sponsors enigszins te redden door tranen met tuiten te huilen op de internationale televisie. Te huilen om iets wat de hele wereld in borrelpraatjes al aan elkaar wist te vertellen: *"drie weken wielrennen over hoge colls kun je niet op een boterham met kaas."* Persoonlijk ben ik ervan overtuigd dat dat juist wél kan, mits je ook afentoe een glas melk drinkt, maar de heren profrenners laten de heren van de borrelpraat allemaal gelijk krijgen. Dit ten koste van hun schone collega's.

Ik ben ontstemd.

Kees Kramer

30 maart

30 maart is altijd een roerige dag geweest in de geschiedenis van de mens. Vaak net zo roerig als de gemiddelde 29 maart en misschien wel onstuimiger als menig 31 maart. Ik weet zo uit de mouw te schudden dat koningin Juliana werd bijgezet in Delft (ze was reeds een paar dagen eerder overleden) en een moordaanslag op Ronald Reagan mislukt. In 1791 vonden ze deze dag nuttig besteed toen ze de definitie van de meter hadden bepaald (nu nog steeds belangrijk in onder andere de wielersport) en onze eigen Vincent van Gogh werd geboren. De muzikale levens van Eric Clapton en Norah Jones zagen het daglicht. Als laatste geschiedkundige feitje noem ik nog snel even het verdrag van Parijs en daarmee het einde van de Krimoorlog.

Al deze wereldse gebeurtenissen staan natuurlijk in schril contrast met de belangrijkste gebeurtenis op een 30 maart aller tijden. Dit is natuurlijk het patent

op het potlood met het gummetje aan het einde. In schril contrast van dit geniale potloodje is ook het domrenner Sauerland kamp van start gegaan.

Ik zou graag verder ingaan op dat geniale potloodje maar mijn opdracht luidde anders. Ik moet een verslag maken over het kamp. Vandaar deze wending in dit verhaal.

Op 30 maart 2007 gingen de eerste sportievelingen in de auto richting het Duitse Sauerland. Ik ben al jaren aan het strijden voor mijn roots en zeg ook nu weer dat Duitsland helemaal zo gek nog niet is. Zo gingen we 's ochtends hier weg met mist en een drukke ochtendspits en kwamen we aan met mooi weer en een prachtige vallei voor ons zelf.

Hier werden we onthaalt door een fries... dat was dan jammer genoeg weer direct te merken in dit mooie Duitsland. Die dacht dat we een mindere fietsprestatie zouden leveren dan een stelletje Friese

Al meer dan **65** jaar een kwaliteitszaak
Eigen fabriek fietsen, op maat en naar wens gebouwd
topservice, snel en bekwaam
1e klas fietsen

Amsterdamsestraatweg 414 a-b-c

3551 CX Utrecht tel. 030 - 244 19 71

info@sneltweewielers.nl

Jasper Henzen: Sauerlandkamp

Jasper Henzen: Sauerlandkamp

boeren voetballers. Volgens mij hebben we een mooi tegendeel geleverd met z'n allen dat weekend. Er is door iedereen op z'n eigen niveau goed gepresteerd. Na het uitpakken van de bagage en de fietsen leek het noodlot voor Rogier toe te slaan. Maar het zou Duitsland niet zijn als alles goed komt. Hij had een ingescheurd (Italiaans) frame en het leek erop dat het weekendje fietsen voor hem over was. Er werd wat gebeld door de jongen in kwestie en die regelde een crossfiets van geert.

Bij terugkeer van de verkennende fietsronde werd er gegeten en een heuse sjoelcompetitie gestart. Deze competitie heeft raar genoeg het hele weekend geduurd en was volgens mij gewonnen door Marieke. Ze is nu waarschijnlijk ook hard aan het trainen om die vorm te behouden voor volgend jaar.

Dan was er naast mijzelf nog een andere "domrenner-kamp-maagd". Dit was het fenomeen Arthur van den D. ik heb om/met hem het hele weekend gelachen. Ik wil jullie dit niet laten mislopen en vandaar een kleine samenvatting uit het repertoire van Arthur z'n avonturen. De jongen zou met een eigen auto wat andere mensen een lift geven. Iedereen zou compact pakken omdat er fietsen mee

moesten. Wat is er nou compacter dan een didgeridoo zou je zeggen? Voor de leek in de Aboriginalcultuur...een didgeridoo is niks meer en niks minder dan een holle boomstam gemaakt om scheetvormige geluiden op te maken met de mond. Achteraf is hij op de wijze ingeving gekomen om deze boomstam toch maar op de IBB achter te laten. Hier had hij waarschijnlijk ook diezelfde wijsheid achtergelaten. In sauerland zat die namelijk een half uurtje op knopjes van z'n fietscomputer te duwen terwijl er niks gebeurde. Hij kwam zn beklag bij mij doen dat z'n computertje kapot was voordat hij gezien had dat zn voorwiel inclusief spaakmagneetje omgekeerd in de vork was geplaatst.

Dit als samenvatting wat mij het meeste is bijgebleven. Voor mij was het mijn eerste kamp met de domrenner en heb daar dan ook veel nieuwe gezichten leren kennen en dat betekende voor mij het startschot voor een iets actievere deelname aan de vereniging qua trainingen en dergelijke. Zo'n kamp is een mooie seizoensopener en ik ben er volgende keer in ieder geval zeker weer bij en hoop dat de rest er net zo over denkt.

Jasper Henzen

CO VAN BEEK

Uw Fietsenonderdelenspecialist

100 m² Fietsonderdelen
Accessoires – Schoenen – Fiets
en Regenkleding

Abus – Agu – Comus – Conti
Cyclops – Lake – Shimano
Sram – Schwalbe – Terry

Springweg 16 – Utrecht
030 – 231 99 33

www.covanbeek.nl
www.bikepartsonline.nl
www.politiefiets.nl

Sauerlandkamp vanuit Italiaans perspectief

22 mei 2007: mij bereikt een mailtje van het jullie welbekende, immer beruchte BuitenBlad-redactielid Wouter C. Zijn verzoek: schrijf een stukje over het Sauerlandkamp. De eerste gedachte die in mij opkomt is: 'DAAR WAS IK NIET!'. Gelukkig las ik verder: 'Het is altijd leuk om verhalen over dergelijke weekenden te delen met de leden. Dit geldt voor zowel degenen die erbij waren als degenen die er niet bij zijn geweest.' Daar heeft hij zich dus weer mooi uit weten te friemelen, maar de boodschap is duidelijk: het BuitenBlad is actief op zoek naar kopij! Dus dan toch maar een stukje schrijven.

Maar wat voerde ik nou eigenlijk wel uit terwijl de harde kern van de vereniging zich in Duitsland begaf? Welk excuus had ik om *het* voorjaarsevenement van de Domrenner zo schaamteloos te missen? Het antwoord is - tenminste bij sommigen van jullie - al bekend: Italië. Terwijl jullie in - zo stel ik het mij tenminste voor - miezerig Duits weer de lollige heuveltjes aan elkaar aan het fietsen waren, ben ik twee weken op vakantie geweest in 'il bello paese', gezellig in de plaatselijke B&B's. De eerste week in de buurt van Como (bekend van het Comomeer; ca. 30 km ten noorden van Milaan tegen de Zwitserse grens), en de tweede week in Maranello (bekend als het thuis van Ferrari; ongeveer 50 km ten zuid/westen van Bologna en 100 km ten noorden van Firenze).

Wat doet een mens daar, vraag de gemiddelde Domrenner zich nu af? Nou... het antwoord is simpel: fietsen. En dat is dan weer iets waar de voornoemde gemiddelde Domrenner zich wel in kan vinden natuurlijk. Wat het bijzondere is van de regio Como als fietslocatie is de aanwezigheid van de klim Ghisallo.

La Madonna del Ghisallo

Wanneer je op de kaart kijkt, zul je zien dat het Comomeer een soort omgekeerde 'Y' vormt. Precies in de onderliggende driehoek waar alles samenkomt (deze wordt de '*triangolo del Lario*' genoemd; ongeveer in het midden hiervan verbleef ik in het stadje Erba), ligt het stadje Bellagio. (Vanaf hier heb je een prachtig uitzicht over het meer.

Bovendien is het een typisch Italiaans stadje, zoals jullie wellicht bekend uit de film en televisiewereld, maar dit terzijde.)

In Bellagio bevindt zich de voet van klim naar de Ghisallo: 12 km aan een gemiddelde van een procentje of 5. Klinkt als weinig, maar 2 km afdalen halverwege de klim drukken het gemiddelde stijgingspercentage aardig. Vanuit Bellagio vertrek je namelijk meteen met een monsterachtige 10-14%... en dit blijft nog een tijdje zo. Wanneer je dit hebt overleefd, en de (korte) afdaling hebt bereikt zijn er nog precies 8 haarspeldbochten, wederom aan een monsterachtig percentage (of ik voelde me gewoon niet zo goed meer, dat kan natuurlijk ook), en je bent boven.

Daar aangekomen in het stadje Magreglio, tref je meteen aan je linkerhand een kapelletje aan: *la Madonna del Ghisallo*. Dit vergezeld door een storm fietsgekke Italianen en twee antieke, glimmend gepoetste stalen Bianchi's waar je he-le-maal vrolijk van wordt! Volgens de legenden werd graaf Ghisallo in de Middeleeuwen hier op deze plaats gered van de struikrovers, door een verschijning van de heilige maagd Maria. Op deze plaats is het kapelletje gebouwd. Gaandeweg groeide deze *Madonna* uit tot de beschermheilige van de reizigers. (Het Italiaanse woord *Madonna* betekent beschermvrouwe en heeft weinig met de - meer bekende - popzangeres van doen.)

Tot zover de geschiedenisles, althans bijna: we gaan weer wielrennen! In 1949 werd de *Madonna del Ghisallo* op verzoek van priester Don Ermelindo Vigano door de paus uitgeroepen tot officiële beschermheilige van de wielrenners. Sindsdien is de kapel uitgegroeid tot een waar bedevaartsoort voor wielertoeristen, en dus ook voor mij! Het kapelletje is dan ook tot de nok gevuld met wielattributen van diverse grootheden van onze sport: Sinds kort is bij het kapelletje ook een splinternieuw museum: www.museodelghisallo.it. Mocht je ooit de mogelijkheid hebben dit te bezoeken, het is zeker de moeite waard, voor wie van de historie van het fietsen houdt. (Het museum herbergt een collectie 'antieke' fietsen en truien van o.a. Coppi, Gimondi, Merckx, Pantani, ...) Voor de entreprijs van €10 (€5 voor vrouwen) hoef je het beslist niet te laten!

Verder heb ik die week nog wat andere fietstochten gemaakt (in totaal 2 keer over de Ghisallo, maar ik heb ook nog andere klimmen gereden). Eén verhaal wil ik jullie hier niet onthouden: er was mij gezegd dat het een hele mooie rit was om vanuit Erba via Lecco naar Varenna te rijden, daar de boot naar Bellagio te nemen en over de Ghisallo terug te komen. Ook was mij verteld, dat je in Varenna vanaf het kasteel het hele Comomeer kon overzien: beslist de moeite waard dus. Ik fietsen naar Varenna.

Nu moeten jullie weten dat ik nogal koppig kan zijn/ben (in te vullen naar believe). Dus aangekomen in Varenna bij het kasteel (best een stukje klimmen) dacht ik bij mezelf: 'ja, nu ben ik wel hier, dan wil ik ook helemaal naar boven!'. Enfin, ruim 15 (ik denk zelfs 20) klimmende kilometers later stond ik - best wel moe, dat wel - op de top van de Passo Esino met om mij heen allemaal besneeuwde toppen. Het uitzicht was werkelijk waarzinnig! Dit was ook het moment waarop ik erachter kwam dat afdalen in een kort shirt vanaf zo'n 1200 m hoogte nogal koud is... Nog nooit heb ik zo graag mijn Domrenner windstopper

gewild als toen. (De kledingbestelling werd geleverd toen ik al 4 dagen weg was.)

Maranello

De daaropvolgende week dus in Maranello, het *casa di Ferrari*. En aangezien ik nooit de fase ontgroeid ben waarop ik als klein jongetje met glimmende oogjes op alles met een Ferrari-logo zat te kwijlen, is dit meteen met afstand mijn favoriete dorp ooit! (Toen ik daar voor de allereerste keer binnenreed zat er meteen een 599 Fiorano op mijn bumper.)

Ook hier heb ik veel gefietst, meer nog dan in de Como-week. Daarnaast natuurlijk vrijwel elke dag op zijn minst even in Maranello rondgehangen (zelf was ik gesitueerd in het naastgelegen Fiorano Modenese) en de *Galleria Ferrari* bezocht (officiële museum). (In Nederland bezig ik vaak de mentaliteit dat ik alles met een Ferrari-logo op zijn minst *probeer* te kopen... het heeft weinig gescheeld of ik was als zeer arm man teruggekomen uit Italië; deze mentaliteit brengt je daar in de - financiële - problemen.)

Het gebied rond Maranello is een uitstekend fietsgebied. Naar het zuiden

Sport- & Orthopedische revalidatie

“Van Huis & Van 't Klooster”

- Fysiotherapie en manuele therapie
- Expertisecentrum knie & schouder
- Medisch testen en trainen

Jasper Vis: Sauerlandkamp?

Catharijnesingel 82 Utrecht, tel. 030-2317551

is het begin van de Abruzzan, waarmee je meteen met stevige cols (tot 2000 m) kunt beginnen. De bergen zijn hier niet zo hoog als in de Dolomieten en Alpen (of bij het Comomeer), maar wel talrijk. Klimmen duren hier typisch iets van 5-10 km. Verder is het een heel mooi, bosrijk gebied met niet veel drukke wegen en - zeker voor Italiaanse begrippen - uitstekende wegen: ideaal om te fietsen. Geen echt hooggebergte, maar toch zeker geschikt als voorbereiding op een Marmotte, Giro delle Dolomiti of gewoon als fietsvakantieoord.

Naar het noorden is het verkeer iets drukker (de grote aan de *Via Emilia* gelegen steden Reggio nell'Emilia, Modena en Bologna liggen hier) en de omgeving is compleet Flevoland-vlak. (Hier heb ik dan ook minder gefietst.)

Het is ook opvallend hoe makkelijk het is om aan te pikken en 'opgenomen' te worden in Italiaanse fietsgroepjes! Wielrenners, zeker in dit gebied van Italië gaan - dikwijls luid pratend - samen verder, ook wanneer ze elkaar toevallig tegenkomen en totale onbekende van elkaar zijn. (Hoe anders is dit soms in Nederland.) Dit geldt zelfs voor toeristen!

Bij terugkomst

Enfin, ruim 800 km met de fiets - het precieze aantal moet ik jullie schuldig blijven, omdat mijn fietsteller het daar heeft begeven - en 3000 km met de auto verder was ik weer terug in Nederland. Waarop ik meteen werd overvallen door de verhalen van het Sauerlandkamp. (Het heeft wel even geduurd voor ik ook maar *iets* begreep van de 'meisje-op-een-gele-Concorde' affaire.) Met prachtige verhalen over Arthur met zijn voorwiel verkeerd om, Arthur aan het afzien op een berg in groepsverband, Arthur met zijn didgeredoo, etc. (misschien praat ik teveel met Jasper H. over Arthur?).

Het blijkt wel dat welk evenement er ook ondernomen wordt - individueel of in groepsverband - de Domrenner laat zich zien door heel Europa! (De man van de B&B in Fiorano - die zelf ook een beetje fietste - is er na een rit met mij zelfs van overtuigd geraakt dat ik beroemd zou worden, toen ik hem vertelde dat ik wedstrijden wilde gaan rijden.)

Jasper Vis

Oproep:

De Domrenner

Borrel

Dinsdag 26 Juni
plaats: Ledig Erf
tijd: negen uur

onderwerp:

“overschoenen”

Aanwezigheid Gewenst

Dresscode: ***Casual***

15 april - St Joseph Klassieker

Verslag Geert Scholma

De eerste klassieker van het seizoen, genaamd de St Joseph klassieker, was sportief gezien geen historisch moment. We fietsten met 160 man in 28 graden en een pittig briesje over een rechthoek van 5700 meter met 4 haakse smalle bochten. Deze omstandigheden zorgden ervoor dat in de 2e ronde reeds de helft van het peloton kon gaan douchen. Kristian, Matthijs Raaben, Mark Groot, Arnold, Matthijs Kuipers en Nivard moesten vervolgens ook 1 voor 1 het peloton laten gaan. Ik miste zelf net de slag met de kopgroep, waarna ik voor de rest van de koers behoorlijk was uitgeblust. Eemland Imo melde zich later op de schreeuw met de mededeling dat hij mijn flappen had opgehaald. Een laffe eindsprint bezorgde me blijkbaar toch nog een 29e plek. Na afloop was het weer ouderwets erg gezellig en er werd nog nooit zo luxueus gegeten als toen, in wegrestaurant De Liempdse Barriere: www.liempdsebarriere.nl

45e Omloop der Peel

Verslag Geert Scholma

De Nederlandse Wielren Bond (NWB) en TWC De Zwaluw ligt er schijnbaar alles aan gelegen om de regio Someren op de kaart te zetten. Een week na de St Joseph Klassieker in Someren-Eind is het op 21 april alweer tijd voor de Omloop der Peel in Someren-Dorp. In het najaar, op 16 september, zal de Twee Landen Koers dan nog van start gaan in Someren-Heide. Eind, dorp of heide, de sfeer is overal van een ongekend hoog niveau...

Volgens de nieuwste tijdschema's vertrekken Arnold en ik per trein en fiets richting Someren, waar we twee uur voor de start reeds arriveren. Emiel voegt zich vanuit het ouderlijk basiskamp Joustra in Nuenen niet veel later bij ons waarna we schuilend tussen de auto's een parkeerplaats omtoveren tot naturistenkamp.

Na een neutralisatie van 14.9 km (volgens een verspreking van de speaker) gaat direct het grote mes erop. De eerste

slordige honderd kilometer zijn van een nerveusiteit die zijn gelijke niet kent. Een oorzaak van makkelijke omstandigheden: Lange rechte wegen asphalt met slechts een licht briesje. Mij doordringt even de gedachte de volgende dag niet meer van start te gaan wanneer de gehele koers op een dergelijk onprettige manier zal worden verreden.

Om aan het gedrang te ontkomen vlucht ik dan maar naar de voorzijde van het peloton. Hierbij ontwikkel ik zo'n fantastische snelheid dat ik mezelf voorbij de eerste waaier lanceer, waarna ik me enigszins beduusd maar weer aan de andere kant van de weg uit de wind laat uitbollen. Hierop maak ik kennis met een van de smaakmakers van het peloton, genaamd Lars Weijers. "Wat zit je nou te kutten? Opflikkeren hier!" Ik leg hem vriendelijk uit dat ik me van geen kwaad bewust ben. "Jij sloeg mij net!". Nu ben ik toch met stomheid geslagen. Een beetje gezonde strijd lijkt me op zijn plaats, maar dergelijke rariteiten heb ik nog niet eerder op mijn bordje gehad. Waarschijnlijk is de beste man op ruzie uit en hoopt hij een lelijke reactie te ontlokken, waarop hij dan zelf weer aggressief kan uithalen. Op zijn Maarten Den Bakkers kijk ik hem stoiceins aan om rustig mijn plekje achter zijn rug op te zoeken.

Niet veel later op de plaatselijke omlopen blijkt de wind enigszins te zijn aangezwollen en breekt eindelijk de echte koers los. Met kleine plukjes demarreert men er tegen de wind in op los en het is duidelijk dat het peloton niet meer zo fris en georganiseerd is als eerder op de dag. Eén felle demarrage en een paar kilometer later zit ik ineens in de perfecte kopgroep van 9 man. Zo makkelijk kan het soms gaan in de wielersport. Op het ene moment denk je van ellende aan afstappen, op een volgende moment ben je spekkoper in een kopgroep.

Met zijn negenen draaien we zogenaamd goed samenwerkend onze zes plaatselijke rondjes en loopt de voorsprong op tot een klein minuutje. De laatste ronde is de sfeer in de kopgroep echter flink verpest en volgt een spervuur van demarrages. Bijna wordt me dit nog teveel, bijna worden we nog teruggepak, maar één van de mannen van Weijers rijdt zich de laatste

kilometers volledig leeg voor zijn kopman Henk Ceelen die het karwei vakkundig afmaakt. Compleet leeggereden sprint ik zelf helaas net naast een podiumplek.

Achter de schermen was Arnold eigenlijk de revelatie van dag, aangezien hij zich voor het eerst in een klassieker veelvuldig uit eigen initiatief van voren meldde. Dit zou een voorbode zijn van hetgeen er zich de volgende dag zou gaan afspelen. Emiel handhaafde zich deze eerste dag in het peloton en was daarmee zielsgelukkig.

Na als professionals te hebben bijgegeten en uitgeslapen in het basiscamp staan we fris weer aan de start van de 2e etappe. Het koersverloop is een kopie van de eerste dag, ware het niet dat ik Arnold wegstuur met de beslissende ontsnapping. Met een demarrage die een dodelijke combinatie lijkt van de techniek van Joris van Berkel en de versnelling van Sander Smits komt Arnold echter gelijk één van de vissen in de vijver van het basiskamp te zwemmen tussen kopgroep en peloton. Vergetend om in zijn achteruitkijkspiegel te kijken wordt hij hierbij halverwege ook nog voorbijgesneld door enkele mannen die de sprong nog wel weten te maken. Wanneer Arnold zich weer laat inlopen is het inmiddels veel te laat om nogmaals aan te gaan en eindigt de koers voor het Domrenner Cycling Team in een sisser. In de meest kansloze demarrage ooit rijden Arnold en ik nog een laatste maal op 21 meter voor het peloton uit, tegen de wind. Hierna laten we ons definitief uitbollen in het peloton. Emiel, de hele koers niet gezien, schiet de laatste ronde nog eenmaal als een boomrang naar voren, waarna hij weer terugvalt. De vele aanmoedigingen van Kim en Petra en van mijn broer Jetse en zijn vriendin Leti mogen helaas niet baten. Hiermee blijft de teller staan op een 18e plek in het eindklassement. Op naar de hel van brabant!

Uitslagen	dag1+dag2=eindklassement
Geert	4 ^e + 40 ^e = 18 ^e
Emiel	62 ^e + 47 ^e = 46 ^e
Arnold	31 ^e + 71 ^e = 54 ^e
USWV	5 ^e + .. ^e = 11 ^e

30 april - Oranjeronde van Amsterdam

Verslag Mathijs Raaben

Bij deze de notulen van een dagje koersen in Sloten: Allereerst werd er besloten om met de fiets richting A'dam te vertrekken. Na het uitzoeken van een zeer fraaie route door o.a. het A'damse bos waren we na zo'n 60 km bij de start gearriveerd. Snel de rugnummers opgespeld, een colaatje naar binnen geklokt, en een rondje ingefietst over het 'vliegveld' van Sloten. Over de koers zelf kunnen we kort zijn: nerveus (een klapper van een valpartij op het eind), snel, een aantal uitlooppogingen (Geert was zeer actief bezig, maar werd terug gepakt door ene D v/d D), en uiteindelijk een kleine afscheiding van 4 man die om de zege mochten vechten (alle domrenners eindigde in de middenmoot). Daarna weer op de fiets naar huis, waarbij we gezelschap kregen van ons enige club van honderd lid. Uiteindelijk is er dus zo'n 190 km gefietst (incl. 60 koers km). Leve de koningin!!!

Terwijl de klassiekerrenners nog uithijgen van de laatste voorjaarskoersen of al weer in voorbereiding zijn op de Tour, verdelen de Italianen de punten in de Giro d'Italia. In de ProTour ranking prijkt voor velen ietwat onverwacht de naam van Davide Rebellin aan kop. Ook Di Luca lijkt zijn vorm van 2005 hervonden te hebben en gooit hoge ogen in de Giro. De Italianen doen het goed dit jaar. Petacchi wint weer en met supertalent Ricardo Ricco denken ze de reïncarnatie van Il Pirata, Marco Pantani, te pakken te hebben. Ballan bewees dat Italianen ook wat te zoeken hebben in de kasseienklassiekers door de Ronde van Vlaanderen te winnen. In Spanje vertrouwen ze nog altijd op Alejandro Valverde. Hoewel zijn hond Piti hem in steeds nauwere schoentjes brengt, pakt ook hij dit jaar zijn puntjes mee. Afgezien van het drieluik Luik-Bastenaken-Luik, Waalse Pijl, Amstel Gold Race kende het voorjaar enkele verrassende winnaars. Gedoodverfd Flandrien Tom Boonen kon het dit jaar niet waarmaken, Stuart O'Grady en Alessandro Ballan wonnen zijn koersen. Ook de onbekende Marcus Burghardt wist indruk te maken door Gent Wevelgem te winnen. In België blikken ze daarom vooral vooruit naar wat Tom Boonen hun in de Ronde van Frankrijk zal brengen. Niet alleen in België blijven ze van zeges verstoken, ook 'onze' eigen renners rijgen de overwinningen niet bepaald aaneen. Michael Boogerd, toch altijd goed voor een aantal ereplaatsen wist dit jaar niet op het podium te eindigen. Supertalent Thomas Dekker bewees daarentegen met zijn overwinning in de Ronde van Romandie toch Neerlands' hoop te zijn.

Nu het DDS al weer een kleine drie maanden loopt is het tijd om ook hier eens een korte tussenstand op te maken. Ploegleider en wedstrijdcommissaris Roger heeft met zijn ploeg 'Bikers 4 justice' beslag weten te leggen op de voorlopige eerste plaats. Hoewel Roger beweert zeer rechtvaardig te zijn, schijnen zijn renners regelmatig gesignaleerd te worden bij een verdachte arts in Paramaribo. Met Contador, Dekker, Di Luca, Flecha, Freire, Hoste, Kessler, Leipheimer, Valverde en Vicioso heeft hij dit jaar in ieder geval een ijzersterke ploeg bij elkaar geraapt. Alleen Leipheimer

heeft nog nauwelijks weten te scoren. Met de Tour de France in het vooruitzicht en de wetenschap dat Amerikanen in de Tour altijd iets 'extra's' kunnen geven zal ook Leipheimer ongetwijfeld nog de nodige punten binnen weten te halen.

-Bam, valpartij. In het kader van multitasken combineer ik het schrijven van dit stukje met het kijken van de 11^e etappe van de Giro d'Italia. Vallen hoort erbij, is vreselijk, maar hoe dubbel ook, spectaculair om te zien. Na een baggersaaie etappe waarin ene nietszeggende Mickael Buffaz als eenling een vrijgeleide van het peloton krijgt, 8 minuten pakt, zoals gebruikelijk vlak voor de finish ingerekend wordt, komt Alessandro, AleJet, Petacchi, juichend over de finish, terwijl achter hem de renners als dominostenen vallen. Wat is de koers toch mooi.-

De dopingschandalen van vorig jaar leken deze winter in de ijskast gezet te zijn. Alleen Jan Ullrich bleef de dopingbrigade bezig houden. Gek genoeg was Der Jan ook de enige verdachte die al gestopt was met fietsen. Zou Operacion Puerto dan toch in de doofpot verdwijnen? Opeens begint er weer balletje te rollen, als Ivan Basso wordt verhoord door de Italiaans politie. Brekend nieuws, Basso bekennt, enkele dagen later blijkt zijn bekentenis wat genuanceerder te liggen dan in de media wordt gespeculeerd. Ondanks alle verdenkingen blijft hij glashard ontkennen dat hij ooit doping heeft gebruikt. Hij bekennt echter wel dat hij van plan was om zich voor de Tour van 2006 te laten 'prepareren'. Toch lijkt zijn bekentenis een sneeuwbaaleffect te hebben. Landgenoot Michele Scarponi legt ook een bekentenis af. Maar ook bij de voormalige Telekom ploeg, voorloper van T-Mobile, wordt een beerput opengetrokken. 'Soigneur' Jef d'Hondt, Belg en voormalig verzorger bij Telekom brengt in zijn nieuwe boek de duistere praktijken bij Telekom aan het licht. Inmiddels hebben ook drie oud-renners van Telekom naar buiten gebracht aan de dope gezeten te hebben. Sterker nog, ze brengen zelfs naar buiten dat er binnen de ploeg structureel doping werd gebruikt, 'want iedereen deed dat toch'.

Net beweerde ik nog dat de koers zo mooi is, maar toch wordt het plezier in de koers me enigszins ontnomen door

dergelijke randverhalen over doping. Doping beïnvloedt niet alleen mijn 'goesting' in het aanschouwen van de door mij zo geliefde koersen, ook de ploegleiders in het DDS worden benadeeld. Verschillende deelnemers dachten hun slag te slaan door Basso toch in hun ploeg op te nemen. Helaas, Basso's rol in het DDS is voor dit jaar uitgespeeld. Ook de naam van Valverde circuleert in de media als zijnde een verdachte in Operacion Puerto. Voorlopig blijft de schade beperkt. Laten we hopen dat er duidelijkheid komt voor de rest van het seizoen en dat taferelen als voor de Tour van 2006 ons bespaard blijven. We zullen zien, voorlopig zeg ik Roger, we houden je ploeg nauwlettend in de gaten.

Joris van Berkel

Tabel 1: Stand per 22-05-07

RNK	Ploegleider	Ploeg	Totaal
1	Roger	Bikers 4 justice	4168
2	Daniel Borst	Aldi Zeeman (AZ)	3576
3	Prince Miguel	El sobrepeso de decena	3222
4	Arny	?????	3179
5	Harbert Heins	Een schoon team	3150
6	Chris de Verschrikkelijke	Ridderbos Consultancy, samen is niet alleen	2961
7	Alex Meeldijk	Meeldijk's sprintersteam sprint naar #1	2754
8	Internet Matthijs	De Reprise	2670
9	Paul Dillen	Team P. Dillen	2285
10	Nivard Kagie	?????	2270
11	El Buitre	Real Klasbak	2218
12	Robin v/d Kloor	Sur place, sans papier	2199
13	Tim Vlek	Hardlopers zijn doodlopers	2177
14	Jaap Nieuwenhuis	Het lachende raadsel	2139
15	Jasper Vis	De Dolende Stoempers (DDS)	1909
16	Jacques	De Heilige Boontjes	1905
17	De Beul van Zuilen	Zeelands roem	1851
18	Bosbesje	Je bent blond en je wilt wat!!!	1829
19	De Buffel van Tuindorp	Vai Vai	1802
20	1.96	Unislet.com	1625
21	De Berk	CCC	1499
22	Barend Rip	The Adventures of Ploegleider Flash on the Wheels of Steel	1335
23	De Schol	Excellent	1284
24	Petra Stranger	Die Mannschaft	1020
25	Teun Veken	Chasse Patat	399

DDS 2007

Damestraining

Damestraining

Was het aantal vrouwelijke leden toen ik in 2004 lid werd nog op 1 hand te tellen, tegenwoordig zijn er al 3 voor nodig. Omdat het goed is in te spelen op dergelijke ontwikkelingen, is er een damestraining in het leven geroepen. Initiatiefneemster hiervoor is Petra Stranger (hoe kan het ook anders met een man aan haar zijde die haar meer dan besmet heeft met het wielervirus). Aanleiding om juist nu te starten met een damestraining is het GNSK waar ook damesteam van de Domrenner zal gaan strijden om de eerste plaats.

Alle dames werden opgeroepen te zorgen voor een tijddritstuur en een kilometerteller zodat we ons optimaal konden voorbereiden op dit evenement.

Met alleen een tijddritstuur en kilometerteller ben je er echter nog lang niet, daar kwamen wij al snel achter. Ondanks de begeleiding van diverse vakkundige heren deden verschillende problemen zich voor tijdens de voorbereiding, variërend van het leren in een waaier te rijden tot het rijden van bochten met een tijddritstuur. Gelukkig zijn ongelukken uitgebleven. Ook bleek het

niveau van snelheid vaak ver uit elkaar te liggen wat lastig is bij te werken in slechts vier weken tijd. Ondanks alle obstakels die zich voordeden tijdens de training, deed iedereen met veel enthousiasme mee. Het is erg leuk om met een groepje vrouwen te proberen in korte tijd te komen tot vooruitgang waardoor op het GNSK een goede tijd zou kunnen worden neergezet. De afwezigheid van mannen versterkte het groepsgevoel en de dames die wat meer ervaring hebben konden kennis goed overdragen op de minder ervarenen.

Het GNSK komt in zicht, volgende week is het zover. Het wordt nog spannend hoe er uiteindelijk gereden zal worden. Vast staat wel dat iedereen haar best zal doen om zo goed mogelijk te rijden. Ook na het GNSK zal worden doorgegaan met damestrainingen, hetzij op een lagere frequentie. Om de 3 weken zal op maandagavond naast de gewone training, een damestraining worden gegeven door een Domrenner heer. Ik kan het alle dames van harte aanbevelen om deze trainingen bij te wonen, want je leert er ontzettend veel van en je kunt goed je krachten meten met gelijkgestemden.

Kim

Tijdritcompetitie 2007

By Maarten Deenen...

De interne tijdritcompetitie is in volle gang. Ten tijde van het schrijven zijn er reeds 2 van de 5 (uitgezonderd het DK tijdrijden) verreden, te weten de "altijd-winderige" Vechten – Werkhoven – Vechten, en de moordende Tankweg. Tja, waarom nou moordende Tankweg denk je dan, dat is goed, dat denk ik bij mezelf ook.

De "altijd winderige" is meer voor de handliggend. Ten eerste, er is altijd wind op het parkoers VWV. Dat maakte deze tijdrit ook zo spannend en onvoorspelbaar. De aldaar gereden tijden over de jaren heen, zijn dan naar mijn idee ook niet altijd direct vergelijkbaar. Je kunt je er lelijk op bekijken. Op de heenweg heb je soms lekker de wind mee, waar je eigenlijk niks aan hebt want je hebt het toch niet door, en op de weg terug... ja, dat is dan andere koek... Het komt daarom geregeld voor dat mensen zich bij deze tijdrit letterlijk helemaal stuk rijden, figuurlijk dan.

Marieke Hogendorf weet wel hoe ze hier om mee moet gaan. Als enige vrouw was ze aanwezig bij deze tijdrit, maar dit derde haar niet. Haar Personal Coach Barend Rip (PCB-RIP) heeft haar op een of andere manier dusdanig weten op te peppen, of misschien beter gezegd, op te rippen, dat ze met een gemiddelde van exact 35 km/h het 2 jaar oude parkoersrecord bij de vrouwen omver heeft geschopt. Mooie prestatie!

Dit is tevens om een andere reden benoemenswaardig. Als de tourcommissie namelijk in het DR-tijdritcompetitie archief terugzoekt naar uitslagen gereden PCB-RIP himself (er moet trouwens flink teruggebladerd worden..), dan zien wij een uitslag stammende uit 2001, met een gemiddelde van 33.13 km/h...

Tja, hoe kan dit nou verklaard worden? Ik schreef boven net dat deze tijdrit niet direct vergelijkbaar is, daarmee heeft deze beste jongen gelukkig gelijk een alibi! Maar misschien had hij toentertijd eerder met ali bier?!?!

Een tweede punt waar "altijd winderig" op slaat is het feit dat Kristian Lievense een van de trouwe klokkers is bij de tijdritten. Als de zwaartekracht iets kleiner was

geweest, zou hij tijdens het introkamp in zijn tentje tussen de luchtballonnen op 3 kilometer hoogte gezweefd hebben.

Maar goed, terug naar de tijdrit. Marieke wou wel wat meer concurrentie. De oproep op het forum had effect, bij de 2e tijdrit verschenen maar liefst 7 dames! Marieke versloeg ze allemaal, met Petra vlak in haar kielzog. (Nu moet je natuurlijk wel weer een aardige oproep op het forum plaatsen, Marieke, als je wil dat ze weer komen) Voor het klassement kan er echter nog van alles veranderen, we hopen in ieder geval weer op een grote opkomst.

Bij de heren zien we ook nieuwe namen boven aan lijstje staan. De heren licentiehouders kunnen hun borst nat maken voor Daniël Borst. Op een kleine 6 seconden na wist deze amateur, die op z'n brommertje tussen de Meern en Utrecht heen en weer rijdt, de doorgewinterde elite-renner Stefano di Blomi te benaderen. (NB. De tijdrit is gereden 2 dagen nadat AZ verzuimd had landskampioen te worden, de frustraties waren erg hoog bij de heer Borst, die moesten er blijkbaar uit.) In het klassement staat hij tot nu toe in ieder geval gelijk met Jop van Rooij, winnaar van vorig jaar.

Ook de heer Di Grande, oftewel Di *****, beter bekend als ** Grande, reed een mooie tijd met 22 minuut 10s. Omdat deze jongen later liet weten dat hij teleurgesteld dat er niet omgeroepen werd dat hij 3e was geworden, wil ik dat hierbij graag goedmaken! Gefeliciteerd ** ***** met je *e plek!

Op deze avond werden bij de keerpunten tevens de gereden bochten nauwkeurig geïnspecteerd op souplesse en natuurlijk snelheid. Ver bovenaan konden we hierbij Nivard op het lijstje zetten. Tussen de langzaamste en snelste keerder zat zeker 10 seconden. Dit lijkt misschien weinig, maar omgerekend komt dit toch al gauw neer op 100 meter verschil.

Als laatst wil ik vermelden dat Geert –recordhouderopongeveeralleafstanden – Scholma een nieuw record erbij heeft! Hij eindigde als laatste bij de heren... als excuus had hij hiervoor dat hij uit moest

rijden van het weekend. Tja, helaas Geert, de toercommissie gelooft niet in smoesjes! Je had je badmuts gewoon niet op je helm! Wedden dat als je de volgende keer weer snel gaat je badmuts gewoon weer bij je hebt? Soms liggen verklaring zo voor de hand.

Toch kunnen wij als tijdritklokkers deze creatieve, goedkope, natuurkundig benaderde variatie op tijdriethelmen zeer waarderen. Wij zijn wel van de snelle tijden (euh nee, we doen zelf niet mee

omdat we moeten klokken.) Misschien kan de Domrenner op dit idee een patent op aanvragen? Nog wel even iets verzinnen voor de afvoer van de hitte misschien...

Al met al zijn Kristian en ik zeer tevreden over het verloop tot nu toe. We zijn zeer benieuwd of Jop zijn titel weet te verdedigen!

Maarten Deenen

Poëzie

"Amazone"

*Galopperend over grote vlakten raast zij,
Met haar handen stevig in de beugels
En een blik op oneindig...*

*Haar dijen duwen tegen de flanken van haar ros
De ronding van haar billen rust stevig in het zadel
Haar adem gaat sneller dan de wind
En van binnen is ze vrij*

Kim Pfeifer

Trainingen 2007

Als wielrenvereniging biedt De Domrenner wielrentrainingen aan haar leden aan. Dit gebeurt al jarenlang met groot succes op de maandag- en woensdagavond. Toch is het natuurlijk leuk om de leden zo nu en dan wat anders voor te schotelen dan deze gewone trainingen met haar bekende punten waar even flink wordt aangezet. Met het oog hierop wordt er dit zomerseizoen een aantal keer op de maandagavond een speciale training gegeven, onder leiding van een heuse trainer! Er zijn inmiddels al vier van dergelijke trainingen geweest. De trainer is steeds een bekend gezicht, namelijk een ervaren lid aan wie je het geven van een wielrentraining wel kunt toevertrouwen. In de trainingen worden telkens enkele aspecten van het wielrennen uitgelicht die van pas komen voor zowel licentiehouders als niet-licentiehouders. Dat de leden dit initiatief weten te waarderen blijkt wel uit de steevast hoge opkomst van soms meer dan twintig man/vrouw. De trainingen zorgen niet alleen voor een welkome variatie op de gewone trainingen, maar vormen voor veel Domrenners ook de enige manier om wat meer te weten te komen over allerlei zaken die aan wielrennen zijn gerelateerd. Hieronder een verslag van de trainingen/onderwerpen die tot nu toe aan bod zijn gekomen.

Op 2 april, de eerste zomertraining van het jaar, gaf Geert Scholma een training "algemene inleiding fietstechniek". Hierin werden de basistechnieken van het fietsen behandeld. Zo legde Geert ons bv. uit wat de juiste fietshouding is en met welke trapfrequentie je het beste kunt fietsen. Ook werd er nog maar eens aandacht besteed aan de regels die gelden om elkaar te attenderen op overig verkeer en obstakels. Dit was zeker geen overbodig onderdeel, want tijdens deze eerste zomertraining waren er traditiegetrouw weer een aantal nieuwe gezichten te zien in het Domrennerpeloton.

Op de Tankweg aangekomen werd in drie groepen de "dubbele waaier" geoefend. Later tijdens de training was er ook aandacht voor sprinten en een stukje behendigheid. Dit laatste werd geoefend door zonder handen te fietsen (en dan uit het zadel voor degenen die dat kunnen!) en schouder aan schouder tegen elkaar aan te fietsen met twee, vier of zelfs zes

personen. Gedurende het laatste stuk van Werkhoven naar Vechten mochten de geleerde technieken in de praktijk worden gebracht in een open koers, wederom in drie groepen. Voor de nieuwkomers was deze training de ideale kennismaking met De Domrenner en ik hoop dan ook dat we hen nog vaak zullen zien!

De tweede speciale training was op 23 april en stond in het teken van "kracht versus souplesse". Trainer was ditmaal Arnold Jansen. Er werden aan de renners twee soorten oefeningen voorgeschoteld. De eerste oefening was weer op de Tankweg (blijkt een populaire weg te zijn om oefeningen op te doen!) en was een souplesse-oefening. Het idee was heel simpel: wie komt als eerste aan op het viaduct. Gewoon open koers dus zou je zeggen. Er was echter een "handicap". Het was namelijk verplicht om op een zeer licht verzetje te rijden (zoiets als 42-19). En dan blijkt het toch ineens een stuk lastiger te zijn om heel hard te fietsen, als ik de reacties tenminste mag geloven! Na de Tankweg werd wat uitgefietst via de bekende route richting de heuvelzone. Bij de Ruitenberg en de Hoogstraat stond de deelnemers een kracht-oefening te wachten. Dit was de belangrijkste oefening van de training en hij gaat als volgt (dit zou je ook zelf af en toe in je trainingen kunnen doen!): zodra het bergop gaat rijd je op een heel zwaar verzet zo hard als je kunt naar boven terwijl je in het zadel blijft zitten. Je kiest het verzet zodanig dat je een trapfrequentie van 60 omwentelingen per minuut haalt als je maximaal je best doet. Na 40 omwentelingen (dus na ongeveer 40 seconden) is de oefening klaar en fiets je rustig uit totdat de volgende helling zich aandient. Op deze manier doe je 3 tot 6 herhalingen. Het rondje Ruitenberg, Hoogstraat en weer naar de Ruitenberg langs de provincialeweg is een ideaal parcours voor deze oefening (dit is inderdaad het parcours van de Domrennertijdrit Ruitenberg-Hoogstraat-Ruitenberg!). Realiseer je dat 60 omwentelingen per minuut een hele lage trapfrequentie is en dat dit zeker niet de trapfrequentie is waarmee je het snelste bergop fietst. Wel krijg je door deze oefening regelmatig te doen sterkere beenspieren en daar ga je op de lange termijn wel harder van fietsen!

Eenmaal weer op weg naar Utrecht werd

op het laatste stuk Werkhoven-Vechten de eerder beschreven souplesse-oefening nog een keer gedaan. Naar verluid werd er bloedfanatiek gekoerst en waren vuile demarrages niet van de lucht...

Op 14 mei was het dan eindelijk zover: de langverwachte behendigheidstraining gegeven door het illustere duo Robin van der Kloor en Emiel Joustra. Robin beschrijft deze avond als volgt:

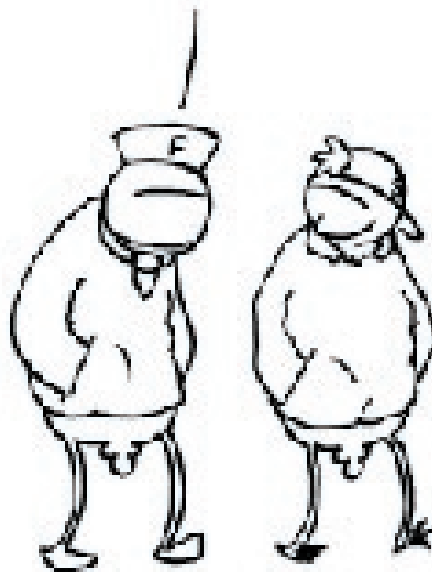
'Op een af en toe licht regenachtige avond hebben wij een training gegeven in behendigheid en techniek. Om in kleine groepjes van zes à zeven mensen te kunnen werken deden wij een beroep op de trainingsskills van Geert Scholma, waarvoor nogmaals onze dank. We hebben ongeveer negen à tien oefeningen gedaan, uiteenlopend van bidons rapen tot stoepjes oprijden en schouder-aanschouder-rijden. We sloten de training af met een knock-out slalomcompetitie, die glansrijk werd gewonnen door Matthijs Raaben. In de finale klopte hij

Peter Douwstra. Zijn sliptechniek bij de keerpunten gaven volgens ons de doorslag. Hoewel we over de hele avond maar ongeveer negen kilometer hebben gereden, hadden wij het idee dat het een leuke en leerzame training is geweest. Voor herhaling vatbaar, wat ons betreft. Misschien dat we dan in kunnen gaan op de kunst van de sur-place en de wheelie!' Wanneer jullie dit lezen heeft ook de bochtentraining van Sjoerd Rammelt al plaatsgevonden (4 juni). Ik ken Sjoerd als een groot specialist als het gaat om het rijden van goede bochten dus ook deze training was ongetwijfeld weer een groot succes! Er staat jullie overigens nog meer te wachten dit seizoen. Houd hiervoor de aankondigingen via de mail in de gaten. Tot slot zou ik graag alle trainers die hun steentje hebben bijgedragen willen bedanken voor hun interessante en leerzame trainingen!

Arnold Jansen

FOKKE & SUKKE Hebben een binnenpretje

Gele overschoenen

R&T

Amstel Gold Race; een verslag van Kristian Lieveense

Zaterdag 21 April heeft 'team Domrenner' de Amstelgoldrace gereden. Dit was de tourversie een dag voordat de profs (ongeveer) ditzelfde parcours reden. Door de toercommissie was het plan opgevat om met een groepje Domrenners deze tocht te gaan volbrengen, nadat voorgaande jaren verschillende Domrenners dit op eigen houtje hadden gedaan. Team Domrenner bestond deze dag uit: Wouter Caro, Maarten Deenen, Joost van Helvert, Japser Hentzen, Matthijs Kuipers, Ruben Schalk, Sjaak Veken, Jasper Vis en ondergetekende.

Om er een leuk weekeindje van te maken was het plan om ook in de buurt van de start te overnachten. Joost bood al snel aan dat we in Nieuwstadt zouden kunnen logeren, dit was natuurlijk een aanbod dat we niet konden afslaan. Bovendien gaf ons dit al een voorsprong op degenen die de nacht voor de tocht liggen te koukleumen in een tentje op de ijzige hellingen van Valkenburg. Goed geregeld dus! Na enig oponthoud was vrijdagavond zo rond een uurtje of 21:00 iedereen gearriveerd bij Ed en Marjo van Helvert. Er was voor de renners een pastamaaltijd bereid, die we ons goed lieten smaken. Toen Sjaak en Wouter als laatste waren gearriveerd zijn met een rotgang (met de Opel Corsa van mijn oma) nog naar Valkenburg gereden om de startbescheiden (bikechip, polsband ed) nog even op te halen, zodat we de volgende ochtend daarvoor niet in de rij zouden moeten staan. Omdat 14.000 mensen zich hadden ingeschreven, kon het druk worden 's ochtends bij de start. De ambiance rond de start bij de Polfermolen deed het al een beetje kriebelen voor de

volgende dag. De concurrentie werd ingeschat, nog even een rondje langs de startboog, en we konden met een gerust gevoel weer terug naar Nieuwstadt. Daar moest er nog even wat aan het materiaal worden geknutseld, waardoor we wel wat op professionals leken.

De volgende ochtend zijn we met een busje en een auto richting start gereden. Na de nodige voorbereidingstaferelen en de tactische voorbespreking, konden we uiteindelijk zo rond een uurtje of 10 starten. Omdat we deze dag 150 kilometer gingen fietsen, was de starttijd niet zo van belang. Bikkel Jasper Vis ging voor de 250 km route. Hij was die ochtend al voor dag en dauw opgestaan zodat hij 4 uur voorsprong op ons had om een extra 100 km af te leggen. Bij de start had ik nog even telefonisch contact met de illustere 'Stalen Rossers', een groepje Zeeuwen die ook aan deze tocht meedeed. Vorig jaar heb ik met deze heren de 250 km route gefietst. Zij zouden weldra ook aan de tocht beginnen. Er werd -overmand door overmoed- door een van hun iets geroepen van 'de klopjacht op de Domrenners kan beginnen'.

We hebben de eer van de Domrenner proberen hoog te houden over de diverse Limburgse pukfels. De 150km route was een fraaie route, voornamelijk ten zuiden van Valkenburg. Alle tot de verbeelding sprekende klimmetjes uit de profversie waren ook in de 150 km route opgenomen. Ik noem een Loorberg, Camerig, 3-landenpunt (Vaalseberg), Eyserbosweg, Fromberg, Keutenberg en Cauberg. Dit is ook de reden waarom deze afstand onder recreanten zo populair is. Wanneer je de volgende dag de toppers over dezelfde klimmetjes ziet zwoegen, geeft dat toch een gevoel van 'ja dat deed ik gisteren ook'.

De koers

Er werd al bij de start een redelijke groep gevormd onder aanvoering van een pak doorrijders. Matthijs, Wouter en Jasper H. pakten op de klimmetjes wat voorsprong, waarna in de afzink en vlakke stukken de rest snel weer aansloot. In het begin was het erg druk op smalle weggetjes. We werden nog een aantal keren ingehaald door figuren die (ook al waren ze de 40

Verslag Amstel Gold Race

ruimschoots gepasseerd) dachten ooit nog voor een profcontract in aanmerking te komen. Deze mannen eisten luidkeels hun plek op de weg voor zich op. In het begin was er nog niet zo veel te klimmen, waardoor we lekker door konden fietsen en ons konden opwarmen voor hetgeen nog ging komen.

In de buurt van de Schweiberg waren Joost en Sjaak ineens verdwenen. Kort telefonisch contact daarna leerde ons dat ze ondertussen al verderop op het parcours waren beland. Reden genoeg voor team Domrenner om snel door te gaan in de hoop een hergroepering te kunnen forceren voor het 2e rustpunt...Voor Sjaak en Joost een goede gelegenheid om even te herstellen. Tussen de 1e en 2e ravitaillering zaten ondermeer de Kasteelstraat, Camerig en het Drielandenpunt. Veel hoogtemeters dus, waardoor er een kopgroep met rappe mannen ontsnapten en bijna een half uur wegfietste van de rest. Deze kleppers waren wat WTOS renners tegengekomen en die laat je natuurlijk niet gaan! Inmiddels reden Ruben, Joost en ik vanaf Heerlen de tocht in ons eigen tempo verder. We vroegen ons wel af of de overige Domrenners toch wel genoten van de fraaie omgeving? Van tevoren waren er wat twijfels over de vorm van Joost, aangezien hij trainen maar voor mietjes vindt, begon hij met 0 km trainingsarbeid op de teller. Hij heeft echter laten zien dat een raspaardje als hij geen training nodig heeft voor zo'n zware tocht. Petje af Joost!

Bij het 2e rustpunt na 110km werd er gewacht op de rest om aan het laatste zware stuk te beginnen met snel na de stop de Kruisberg, direct gevolgd door de vermaledijde Eyserbosweg en Huls. Daarna de Bergseweg verteren, de Fromberg over en dan de steile Keuteberg. Even recupereren om als finale de Cauberg te bedwingen naar de finish. Deze geregistreerde klim werd door de Domrenners dan ook aangepakt als laatste onderlinge krachtmeting. Helaas was het hier zo druk, dat we moesten afstappen. Bij de finish kwamen we pas weer de eerste Stalen Rosser tegen en dat natuurlijk lang nadat de Domrennertjes allemaal veilig de finishboog op de Cauberg waren

gepasseerd. We schrokken nog even van de mededeling dat Matthijs was gevallen vlak voor het einde van de tocht, maar gelukkig bleek zowel de lichamelijke als materiele schade erg mee te vallen. Al met al een geslaagde dag met heerlijk weer, geen één lekke band, een lekker tempo, een leuke groep, niemand die moest afstappen en samen een goede prestatie neergezet!

Na afloop kon het felbegeerde en voor sommigen veel te grote AGR t-shirt geïnd worden, samen met een veel te roze T-mobile zadelhoes. Ook wilden de Domrenners graag een biertje nuttigen. Wat bleek? Het bier was op. En dat bij een tocht die de naam AMSTEL GOLD draagt...ondertussen deelde Steven Rooks flyers uit voor zijn eigen Classic.

Na afloop nog even de weg zoeken naar de parkeerplaats en dan in rap tempo terug naar Nieuwstadt. Daar wachtte ons immers een heerlijke barbecue! Bij 'huize van Helvert' werden we als ware helden binnengehaald door Marjo, Ed en Judith. Je kan het bijna niet geloven, maar nadat we als hongerige wolven waren aangevallen, was er zelfs nog over! De plaatselijke slager had goed werk verricht! Nog nooit zulke lekkere gemarineerde speklapjes gehad. Daarnaast was er door Marjo en Judith salade gemaakt, ook heerlijk! Die avond ook nog even kans gezien om de biervoorraad van Ed te halveren. Onder het genot van een biertje hebben we onze eigen prestaties nog wat uitvergroot, totdat ik me er zelfs een beetje voor begon te schamen. Later op die avond, overmand door vermoeidheid van alle belevenissen die dag, viel ik in slaap op de bank.

Zondagochtend nog een heerlijk ontbijt genoten en in een heerlijk zonnetje weer huiswaarts gekeerd.

Ed en Marjo nogmaals bedankt voor de gastvrijheid en verder iedereen die meewas bedankt voor de gezelligheid!

Kristian Lieveense

Quotes

Kristian zit op de bank te knikkebollen na een zware Amstel Goldrace. Hij schrikt wakker en zegt uit het niets:

"Wat is Aukje toch een leuke meid!"

"Volgende keer nemen jullie peuken mee!"
Kees tijdens de laatste BB-vergadering...

"zijn die blind of zijn die aan het wandelen met skistokken?"
Kristian rijdt in de auto en moet remmen voor twee nordic walkers die willen oversteken.

"Ik zie het als mijn taak om vrouwen warm te maken zodat ze vaker komen!"
Rogier schuift zijn plannen niet onder stoelen of banken tijdens de laatste HALV.

"Dat kan je niet maken!"
Zelfs Joost blijkt morele bezwaren te kunnen hebben.

"Gele overschoenen zijn net als gele Ferrari's. Just not done."
Joris van Berkel

Reacties op de poll "leukste meisje bij de Domrenner".

"Ik mis Anne..."
** Grande

"Ik mis ook iemand..."
Danman

"Ik mis de optie: "Anders, nl.:"
Stefan B

*"Jongens, wordt dit niet een beetje **gênant**?"*
Chris de Verschrikkelijke

*"Zolang er een aantal **geile apen** de complete maandagtraining met hun tong over het stuur hangen (en dan niet vanwege de hoge snelheid) zullen een hoop vrouwen zich wel twee keer **bedenken** voordat ze lid worden."*
Wederom Chris

"Hoe kan uit een anonieme stem een relatie opbloeien?"
Stefan B vraagt om hulp...